

Факультэту
журналістыкі
Беларускага
дзяржаўнага
універсітэта
-50 год.

2

Заўтра — „Дзяды“

3

Лечыць прырода.

4

БЕЛАРУСКАЯ
МАЛАДЗЁЖНАЯ
ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

1 лістапада 1994 г.

Аўторак

№ 117(13834)

Кошт у розніцу 25 рублёў

Выдаецца з 1921 года

Малюе Віктар ДУБОВІК

Кур'ер

“ЧЗ”

гэта месца для правядзення масавых мерапрыемстваў. Напрыклад, для святкавання Івана Купала.

“ДЗЯДЫ” Ў ВЕРШАХ І АСОБАХ

Папулярная перадача Беларускага радыё “Апоўдні” заўтра будзе поўнасьцю прысвечана Дню памяці продкаў “Дзяды”. Прычым яе радыё-слухачоў чакае сюрпрыз — прэм’ера спектакля па матывах паэмы Адама Міцкевіча “Дзяды”.

Пастаноўку ажыццявіў малады беларускі журналіст Эдвард Тарлецкі. У ёй прынялі ўдзел вядучыя актывісты Купальскага тэатра, у лэўку якіх Стэфанія Станюта, Віктар Манасю, Уладзімір Кін-Камінскі, Юры Авар’янаў. Музычнае афармленне запазычана з вядомага “Палацкага сшытка”.

Цікава, што гэта паэма на Беларускай мове яшчэ не выдавалася. У свой час яе спрабавалі перакласці Наталія Арсеньева і Браніслаў Тарашкевіч. Пераклад, узяты за аснову спектакля, ажыццявіў, цяпер ужо нябожчык, Пятро Бітэль. Гэта паэма, і шэраг іншых твораў Адама Міцкевіча ў перакладзе Бітэля ўвойдуць у зборнік твораў паэта, які рыхтуецца ў выдавецтве “Мастацкая літаратура”.

БЕЛІНФАРМ.

ПЕРШЫЯ ГЛЕДАЧЫ — СТУДЭНТЫ

На старажытнай полацкай зямлі зняў свой новы дакументальны фільм “Славянскія танцы” беларускі рэжысёр Віктар Шавялёў. Першымі гледачамі стужкі сталі студэнты мясцовага ўніверсітэта.

Запросіўшы вядомага кінарэжысёра, члены ўніверсітэцкага клуба “Кінааматар” не задаволіліся толькі прэм’ерай “Славянскіх танцаў”, але і з цікавасцю паглядзелі яго стужку “Прыйдзі і віждзь” пра Кірылу Тураўскага.

БЕЛІНФАРМ.

ПАСЛЯДОЎНІКІ СЛАВЯНСКІХ АСВЕТНІКАЎ

Кірыла-Мяфодзіўскае праваслаўнае брацтва, створанае каля года таму пад аглядам Мінскага і Слуцкага Філарэта, патрыярхага экзарха ўсё Беларусі, распачала рэалізоўваць сваю адукацыйную праграму.

Яна ўключае ў сябе навучанне царкоўнаславянскай, сербскахарвацкай і старабеларускай мовам, а таксама асновам багаслоўя. У наступным годзе праграма набудзе статус навучальных курсаў царкоўнай культуры і славяназнаўства.

Члены аб’яднання праваслаўных хрысціян акрамя адукацыйных праграм прымаюць удзел у аднаўленні закінутых храмаў. Так, імі ўжо адбудавана царква ў Вілейскім раёне. Сёння Кірыла-Мяфодзіўскае праваслаўнае брацтва мае патрэбу і ў матэрыяльнай падтрымцы, якую можна накіроўваць на разліковы рахунак № 700249, код 767 у АКБ “Дукат” у Мінску.

Святлана КУЛІКОВА.

ДЗЕНЬ ПРОДКАЎ У МІНСКУ

Як паведамілі ў Мінскім гарсавеце, заўтра ў сталіцы рэспублікі адбудуцца наступныя мерапрыемствы, прысвечаныя Дню памяці продкаў:

10.00 — укладанне кветак і вяноў у Куропатах.
12.00 — Мітынг каля будынка КДБ, арганізаваны БНФ. Затым шэсце ў Куропаты.

12.00 — Укладанне кветак да магілаў вядомых дзеячаў на Маскоўскіх і Воінскіх могілках.

14.00 — Мітынг-рэвіем БНФ у Куропатах. Пасля заканчэння — укладанне кветак на брацкай магіле ў в.Лішчыца.

Святлана КУЛІКОВА.

СВЯТА Ў ГІСТОРЫКАЎ

Вялікае свята прыйшло і на вуліцы гісторыкаў. Быўшы выпускнікі гістарычнага факультэта Беларускага ўніверсітэта, цяперашнія студэнты, сустрэлі юбілей — 28 кастрычніка факультэт споўнілася роўна 60.

Ля яго вытокаў стаяў вядомы беларускі вучоны, першы рэктар БДУ Уладзімір Іванавіч Пічата. Першыя студэнты — беларускія дзеці і хлопцы, прыйшлі ў аўдыторыю новага факультэта ў 1934 годзе. За гэты час тут атрымала адукацыю не адно пакаленне маладых людзей, якія выбралі для сябе нялёгкае прафесійнае выкладчыцкае аднаго з самых любімых прадметаў. Гістарычны факультэт для вялікай многіх стаў першай ступенькай да вялікіх навуковых дасягненняў, адсюль выйшлі палітычныя дзеячы і работнікі культуры нашай рэспублікі.

Сёння гэты факультэт мала чым нагадвае звычайны факультэт ВУНУ. Ён больш падобны на велізарны лабараторна-даследчы цэнтр праблем у галіне гістарычных навук, права, міжнародных адносін, паліталогіі і культуры. І менавіта тут закладаецца аснова многіх вялікіх пачыненняў нашай рэспублікі.

ВЫРАТАВАЦЬ ГРАФСКІ ПАРК

Шырынскі — па прозвішчы былога ўладальніка — называюць гэты старажытны парк, які мяжуе з райцэнтрам Шаркоўшчына. Расце тут рэдкія дрэвы і кусты, ёсць сажалка, дзе плаваюць карасі, прываблівае наведвальнікаў загадкавай роўнядзю цёмнай вады. На жаль, усё гэта прыгажосць псуе поўнае запустэчэнне.

Ініцыятары аднаўлення цудоўнага кутка прыроды звярнуліся да грамадскасці райцэнтра з заклікам навесці ў ім парадка. А прычына больш чым пераканаўчая: выкарыстоўваць у далейшым

ВІНШАВАННЕ УНІВЕРСІТЭТУ

Беларускаму аграрнаму тэхнічнаму ўніверсітэту споўнілася 40 год.

З гэтай нагоды прэзідэнт Беларусі накіраваў віншаванне прафесарска-выкладчыцкаму савету, інжынерна-тэхнічнаму персаналу, студэнтам і выпускнікам гэтай навучнай установы.

МАЎЧАННЕ — ЗОЛАТА?

У сувязі з павелічэннем цен на электраэнергію і павышэннем чыгуначнага тэарэтычна на перавозку пошты Міністэрства сувязі і інфармацыі рэспублікі павысіла цэны на свае паслугі.

Так, мінута міжгародняй тэлефоннай размовы ў межах вобласці цяпер будзе каштаваць 24 рублі, у межах рэспублікі — 48 рублёў. Перасылка простага пісьма масай да 20 грамаў ацэнена ў 15 рублёў, а кошт аднаго слова ў звычайнай тэлеграме — 6 рублёў. Дарэчы, адно слова тэрміновай тэлеграмы каштуе ў два разы даражэй.

Аднак павелічэнне тэарэтычна, паводле разліку сувязістаў, не пакрые фактычных расходаў. Напрыклад, рэальныя траты на эксплуатацыйнае абслугоўванне аднаго кватэрнага тэлефона складаць цяпер 5100 рублёў, а абанентная плата за гэты ж час 1000 рублёў — шалёныя для сувязістаў і для нас, спажываўцоў.

БЕЛІНФАРМ.

Курсы валют на 31 кастрычніка:

	Далар ЗША	Скупка	Продаж	Ням. марка	Скупка	Продаж
“Комплекс”	6680	6900	4425,5	4617		
“Алімп”	6650	6928	4404	4619		
“Дукат”	6670	7100	4500	4750		

ПАДПІСКА-95

МЫ РАДЫ КОЖНАМУ ЛІСТУ

Бадай, больш за ўсё інфармацыі пра нашага чытача трапляе ў аддзел пісьмаў. Менавіта сюды ідуць лісты вельмі розных па свайму зместу, грамадскаму туніку, ад людзей усіх сацыяльных груп. Сярод гэтых лістоў сённяшні дзень мае прасьбаў аб дапамозе, скаргаў на аб’яваўскае мясцовае ўлад, пытанні па шматлікіх праблемах, што зараз ахапілі грамадства. Да кожнага пісьма мы імкнуліся ставіцца з увагай, некаторыя накіроўвалі ў розныя інстанцыі, ад якіх залежала вырашэнне той або іншай справы. Так, на скаргі нашых чытачоў мы атрымалі адказы ад Дзяржжамчарнобыля, Міністэрства адукацыі, Беларускага рэспубліканскага фонду “Узаемаразуменне і прымірэнне” і інш. У кожным выпадку адказам была аказана канкрэтная дапамога. У наступным годзе аддзел пісьмаў зноў-такі бярэ пад сваю апеку клопаты чытачоў. Да таго ж, мы мяркуем пастаянна весці рубрыку “Юрыдычная служба”, у якой, думаем, маюць патрэбу многія. Кансультацыі кваліфікаванага юрыста, бесспрэчна, дапамогуць зарыентавацца ў складаных жыццёвых сітуацыях абшчэпражых на законы нашай дзяржавы.

У новым 1995 годзе вучні школ, студэнты ВУНУ, усе тыя, хто хоча паспрабаваць свае творчыя сілы на старонках “Чырвонкі”, змогуць даслаць свае першыя творы ў новую рубрыку “Спраба пярэ”. Хто ведае, магчыма, з гэтых першых публікацый пачнецца шлях у вялікую журналістыку і літаратуру.

Як заўсёды на старонках “Чырвонай змены” захаваецца “Паштовае скрынка”. Тут — пісьмы, у якіх аналізуюцца розныя жыццёвыя з’явы, развагі аб нашай рэчаіснасці. Мы рады кожнаму лісту, а таксама ўдзячны тым, хто актыўна супрацоўнічае з газетай. Гэта мяняе Вячаслаў Ішчанка, Ларыса Шувалява, Мікаш Меліноўскі з Баранавіч, Уладзімір Ларыёнаў з Гомеля, Павел Бензярчук з Брэста і іншыя.

Наступны падпісны год у “Чырвонай змене” перад’юбілейны. Газета рыхтуецца да свайго 75-годдзя. А таму ўспаміны аб творчым шляху Беларускага маладзёжнага выдання будзе друкавацца пад рубрыкай “Рэтрэспектыва”. Запрашаем усіх, хто працаваў у “Чырвонцы”, быў звязаны з ёю ў розныя гады, адгукнуцца сваімі творами.

Мы з радасцю чакаем сустрэчы са сваімі вернымі сябрамі ў 1995 годзе. Кошт падпіскі на квартал — 6 тысяч рублёў, падпісны індэкс 63129.

Аддзел пісьмаў і вывучэння грамадскай думкі. Тэл. 68-28-32.

Зь Дзядамі

Што такое жыццё і як шмат яго трэба цаніць. Пра гэта музыка восені, залаты яе сум на свята Дзядоў.

...Жыць дэла таго, каб вярнуцца.

Дзяды, вядомыя нам і невядомыя... Яны жывуць у кожным з нас, складаюць часцінку душы. Іх вера, любоў знаходзяць праймае існаванне ў нашых традыцыях, звычаях, святах. Празь Дзядоў мы, як галіны дрэва, належым тэму роду; карані яго ў глыбіні стагоддзяў.

На свята Дзядоў працягваецца памяць. Тая памяць, што робіць нас людзьмі.

Жадзем вам усьцешыцца думкаю, што некалі й нашыя нашчадкі будуць ўважаныя за імя, намі ім перададзенае.

Dainova

“Уорлднэт”

Дзяжурныя на выпуску перакладчык Ларыса ДУДАРУК, Людміла КАХАВЕЦ, рэдактар Наталія БАЛАКІДА.

“Еўраньюс”

што злучыў Англію з Францыяй, прывёў да перамоў на тэлефонных лініях. Як вядома, тунель быў пабудаваны, каб “разгрузаць” паветраныя маршруты Лондан—Парыж і Лондан—Брусель. У першыя ж тры гадзіны работы білетных кас прагучала каля 600 званкоў, з якімі тэлефонная сістэма была проста не ў стане справіцца.

ВЫТВОРЧАСЦЬ ЦУКРУ ДАРУЧАНА ІНШАЗЕМЦАМ

Вытворчасць цукру на Кубе дазволена іншаземным прадпрыемствам, якія ат-

КАНОФЛІКТ РАЗГАРАЕЦЦА

Лідэр баснійскіх сербаў выступіў па сербскаму тэлебачанню.

У сваім інтэр’ю ён пагражаў баснійскім мусульманам, а таксама выступіў супраць усялякіх мірных перагавораў, загадзя заявіўшы, што яны ні да чаго не прывядуць. Тым часам у Сараева паранейшаму адбываюцца сутыкненні паміж варагуючымі групіроўкамі. Пасля перагавораў камандуючых сіл ААН з баснійскімі сербамі ўдалося нарэшце дабіцца вызвалення салдат ААН, узятых 4 дні таму ў палон.

“ДЭФІЦЫТНЫ” ЦЯГНІК

Град званкоў з заказамі білету на цягнік, які праходзіць праз тунель,

ПАВЕДАМЛЕННІ, АТРЫМАНЫЯ ПА КАНАЛАХ СПАДАРОЖНІКАВАЙ СУВЯЗІ “ЧЫРВОНОЙ ЗМЭНЫ”

БІЗНЕС-КЛАС

НЯМЕЦКІЯ БАНКІРЫ МАЮЦЬ НАМЕР ДАПАМАГЧЫ БЕЛАРУСКИМ БАНКАМ

Некалькі дзён прайшлі ў Мінску па запрашэнні "Прыорбанка" прадстаўнікі буйнейшых банкаў Германіі. Нямецка-беларуская канферэнцыя праводзілася ў рамках Беларуска-германскага савета па эканамічнаму супрацоўніцтву.

Ідэя правядзення гэтай сустрэчы ўзнікла ў ходзе дзелавых кантактаў па пытанні банкаў і фінансаў абедзвюх краін. З нямецкага боку рабочую групу, у якую ўвайшлі 13 нямецкіх банкаў, узначаліў доктар Дзітэр Фальке, член праўлення "Вестдэйчска-Ландсбанку" у Дзюсельдорфе, а беларускую дэлегацыю прадставіў старшыня праўлення АКБ "Прыорбанк" Сяргей Касцючэнка. У першы дзень работы канферэнцыі ўдзельнікі аглялі старшыню Нацыянальнага банка рэспублікі Станіслава Багданкевіча.

На правядзення па выніках гэтай сустрэчы прасілі канферэнцыя стала вядома, што банкіры абмеркавалі шэраг праблем, звязаных з уводзіццямі ў сістэму кантролю і падаткаабкладання ў Беларусі, сістэму мер па ўважэнні крэдытных і дэбетаўных карт, пытанні кіравання беларускімі банкамі ва ўмовах гіперінфляцыі. Банкіры дамовіліся аб стварэнні адзінай аўтаматызаванай банкаўскай сістэмы на тэрыторыі рэспублікі, а таксама аб уводзіццях разлікаў шляхам адзінай пластыкавай карткі. Нямецкі бок падцвердзіў сваё жаданне аказваць матэрыяльную дапамогу ў ажыццяўленні гэтых праектаў.

Кацярына ВЫСОЦКАЯ.

НАШЫ ПАЖАДАННІ - ІХ МАГЧЫМАСЦІ

Некалькі дзён у Мінску знаходзіўся дэкан факультэта менеджмента ўніверсітэта штата Джорджія доктар Роберт Гейтвуд і прафесары гэтай навуковай установы.

Яны былі запрошаны перспектыву развіцця і бяспекі Беларусі для вывучэння магчымасці чытання прафесарамі ўніверсітэта штата Джорджія курсу лекцый па менеджменту ў навуковых установах рэспублікі.

Курс лекцый, які ўжо прапанаваў амерыканцы, ахопліваў пытанні работы з кадрамі ў сферах кіравання малымі прадпрыемствамі, маркетынгу і банкаўскай справе.

У сваю чаргу замежныя вучоныя зацікавілі прапановы з боку беларускага Інстытута. Яны датычылі не толькі перадаваў неабходнай для нас навуковай літаратуры, але і сумеснай дзейнасці ў напісанні падручнікаў, друкавання ў нашых і замежных часопісах навуковых артыкулаў, метадычных распрацовак. Абмяркоўваліся патрэбы беларускага ВНУ ў выкарыстанні тэхналогій навучання і кантролю ведаў, распрацаваны ў ШІА і таксама магчымасці кароткачасовых стажыровак выкладчыкаў і студэнтаў у старэйшых універсітэтах свету.

Прадстаўнікі ўніверсітэта штата Джорджія падцвердзілі, што нашы пажаданні і іх магчымасці супадаюць. І, паколькі прапановы праект падтрымліваецца ўрадам і наўрадавымі фондамі ШІА, чытанне курсу па менеджменту будзе працягвацца з боку беларускай навуковай установы мінімальнымі фінансавымі і матэрыяльнымі затратамі.

Святлана ГОЛАД.

Беларускі Цэнтр міжнародных сувязей і турызму сумесна з Прадстаўніцтвам Прамысловых-гандлёвай палаты Лейпцыга ў Мінску запрашае вас наведаць спецыялізаваны кірмаш "Турцыя і Караванін" з 1 па 6 снежня ў Лейпцыгу. На кірмаш будзе прадстаўлены турфірмы і турбіро больш як з 40 краін свету. Нашы паслугі ўключаюць: адкрыццё візы, праезд на камфортабельным аўтобусе, транспартнае абслугоўванне ў Лейпцыгу, білет на кірмаш, пражыванне ў гасцініцы і харчаванне, культурную праграму.

Наш адрас: г. Мінск, вул. Карала, 16, пакой 221. Тэлефоны: (0172) 26-55-77, 20-01-58, факс 20-50-19.

ЮБІЛЕІ

Сёння журфаку БДУ спяўняецца 50 гадоў

Са святам, наш дарагі, любімы факультэт!

Кожнаму пакаленню журфакаў у вучоба ў сваёй алмаматер памятнае нечым асаблівым. Былі любімыя выкладчыкі і лекцыі, ад якіх захопліваў дух, гонар за першы ўласны друкаваны радкі і нервовыя дырыжы ў апошнюю ноч перад экзаменам, сябры, з якімі і дагэтуль не разлучыўся, і сціплы студэнцкі застолье, што рабілася на апошнія капейкі са ступенды, але здаваліся шыкоўнымі. Былі будагравы і вясёлыя "бульба", творчыя спрэчкі ў вучэбнай газеце і раптоўныя ганары з газет дарослых, каханне і першыя вяселлі на курсе...

Гады вучобы, у які б час яны ні праходзілі, усё ж маюць асаблівасць аб'ядноўваць студэнтаў памяццю аб сваёй БНУ. І першых журфакаўцаў — салдат-франтавікоў, юнакоў і дзяўчат, якія прайшлі вайну. Сённяшніх студэнтаў — выпускнікоў сучасных каледжаў і ліцэяў. Пяцьдзесят год паміж імі — гэта час станаўлення факультэта журналістыкі.

Напачатку журфак быў толькі аддзяленнем універсітэта, але ўжо ў першы палове 50-х гадоў яго стала творчым па сутнасці. Там закладваліся асновы двух творчых саюзаў — Саюза журналістаў і Саюза пісьмемнікаў. У розныя часы яго закончылі прызавікі і паэты М.Аўрамчык, І.Чыгрынаў, І.Пташнік, А.Вярцінскі, Б.Сачанка, Г.Бураўкін, В.Зуёнак і інш. Фактычна на факультэце фарміравалася новае пакаленне майстроў беларускай публіцыстыкі.

У 1955 годзе загадкавым аддзяленнем журналістыкі стаў дацэнт Рыгор Васільевіч Булацкі. Гэтага чалавека з вялікай удзячнасцю ўспамінаюць многія пакаленні выпускнікоў журфака. Ён таксама часіна лёсу нашага факультэта. Франтавік, потым студэнт, аспірант, кандыдат, затым доктар навук і прафесар — Рыгор Васільевіч непасрэдна твора гісторыі журфака. У гады яго працы аддзяленне журналістыкі выйшла на самастойнае месца ва ўніверсітэце і атрымала статус факультэта. Рыгор Васільевіч стаў першым яго докам.

З гэтага часу факультэт пачаў хутка расці, пашыраўся выкладчыцкі савет, ствараліся новыя кафедры. Зараз факультэт журналістыкі

узначальвае доктар навук, прафесар Алег Георгіевіч Слука, дарэчы, член рэдкалегіі нашай газеты, лёс якога звязаны з факультэтам з 1964 года. Што ж такое журфак сёння? Гэта галіновы інстытут у сістэме ўніверсітэта. Ён забяспечвае поўны цыкл непарыўнага навучання і падрыхтоўку кадраў самага шырокага профілю — ад журналістаў-рэпартажэраў да кандыдатаў навук.

На працягу апошніх дзесяці год трымаецца ўстойлівы конкурс срод абшурентаў. Летас колькасць студэнтаў-першакурснікаў вырасла амаль у два разы ў сувязі з тым, што ўсталявана кантрактная форма навучання. Цяпер усе замежныя студэнты і аспіранты, а таксама беларускія студэнты, прынятыя звыш устаноўленага плана, навучаюцца за адпаведную плату.

Вучоны савет факультэта разам з рэктаратам універсітэта праводзіць эксперымент на ўдасканаленне прыёму. Ужо некалькі год творчае сачыненне з'яўляецца асноўным экзаменам для ўсіх абшурентаў, у тым ліку і для медальстаў. Абмяркоўваецца пытанне адкрытага прыёму на факультэт, каб даць магчымасць вучыцца ўсёй творчай моладзі. Гэта звязана з тым, што прыём студэнтаў павялічваецца і колькасць

жадаючых вучыцца на кантрактнай аснове будзе расці.

Сёння факультэт журналістыкі Беларускага ўніверсітэта мае вялікі міжнародны творчы сувязі. Наладжваецца супрацоўніцтва з аддзяленнем публіцыстыкі філасофскага факультэта Рурскага ўніверсітэта ў Бохуме (Германія), з Інстытутам журналістыкі Варшаўскага ўніверсітэта, Сафііскім ўніверсітэтам імя К.Ахрыдскага і інш.

Канешне, у некалькіх газетных радках цяжка ўмясціць усю гісторыю і здбыткі журфака. Але ўсе тыя, хто звязаны з ім лёсам, памятаюць гады вучобы тут як самыя лепшыя, самыя дарагія. У дзень юбілею нашага факультэта мы, выпускнікі, гаворым дзякуй усім выкладчыкам, што перадалі нам не толькі веды, але і шчырыя сэрца. Мы вяртаемся са слаўнай датай адзін аднаго. Да ўсіх гэтых вяртанняў далучаецца калектыў рэдакцыі беларускай маладзёжнай газеты "Чырвоны змена". Няхай у сценнах нашай алма-матер заўсёды будзе цёпла ад шчырых душ, няхай муза не пакіне тых, хто выйшаў адсюль, хто прыйдзе яшчэ сюды.

Вольга ШАЎКО.

Фота С.ГРЫЦА, М.ЖЫЛЦКАЯ.

ДЫЯЛОГІ "ЧЗ"

"Пакуль народ не ведае сваёй гісторыі, з ім можна рабіць усё, што хочаш"

На пытанні адказвае намеснік старшыні Камісіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па адукацыі, культуры і захаванні гістарычнай спадчыны Алег ТРУСАЎ.

— Сёння некаторыя парламентарыі дэ першачарговых праблем нацэляюць на перагляд існуючай дзяржаўнай сімволікі. Я тут маю на ўвазе прапанову дэпутата ад ветэранскай арганізацыі Жу-коўскага, які імкнецца стварыць камісію па вывучэнню, а, на-пэўна, і перагляду дзяржаўнай сімволікі.

— На маю думку, сёння калі ўлады засталася тая ж самая на-менклатура, толькі другая яе частка, маладая. А старшая і маладая наменклатурычкі чым дзіўнаабожа? Вялікая непавога-гай да ўсяго беларускага, да мо-вы, да культуры, да сімвалаў, да ўсяго гістарычнага. Але колікі і гавары пра велізарную сувязь, напрыклад, з Расіяй, усё роўна ад гэтага лепшай сувязі не ста-не. Як ні стараўся гаварыць А.Р. Лукашэнка "аб уз'яднанні", узамем атрымаў у "Ізвестях" артыкул "Краіна агул'коў". І ўпершыню за ўсю гісторыю не-

больш, такія былі аб'явіны. А ця-пер вядома, што ні заўтра, ні пасля-заўтра і наогул, пакуль будзе заставалася гэты рэжым, ніколі добра не будзе. Прэзідэнцкія выбары паказалі, што народ абудзіўся і мяркуе, што праз год, праз два ён разбярэ-цца, што да чаго і зразумее кошт аб'явы. Тым больш мы бачым, што прэзідэнцтва ў краінах былога Саюза прыжыва-ецца вельмі пакуліва. Мне зда-ецца, новы парламент паставіць усё на сваё месца. Так ці інакш, але ў парламент будзе ісці людзі розных партый і палітычных рухаў — ад ка-муністаў да БНФ — з крытыкай прэзідэнта, бо не будзе больш каго крытыкаваць. Кёбне за-будуць. А праз год ці больш сітуацыя настолькі пагоршыцца, што ўсе будзе крытыкаваць толькі адну асобу, як цяпер Ва-ленсу ў Польшчы, або Ельцына ў Расіі. Кандыдатура новага кан-дідата ў дэпутаты заўжды будзе звязана з крытыкай цяпераш-няга прэзідэнта. А паколькі ўсю паўнаўладдзя, распусціўшы Са-веты, узяў на сябе прэзідэнт, то і крытыка будзе накіравана на яго. Ён, па сутнасці, выклікаў сам на сябе агонь. Я б назваў яго "палітычным смілкам". Мне па-чалавечы яго шкада, бо як гісторык разумее сітуацыю, у якую ён трапіў.

— Нядаўна вы ўдзельнічалі ў міжнароднай канферэнцыі "Рым-94", якая прайшла ў Тос-ках, што пад Вільняй. Докладны нашых навукоўцаў выклікалі пэўны рэзананс на ўдзельніках канферэнцыі. Што мела прэса пад выразам "пэўны рэзананс"? — Менавіта на ўвазе тое, што частка літоўскіх гісторыкаў прад'явіла прэтэнзіі да таго, што ў Беларусі зараз занадта многа прыхільнікаў Міколы Ермаловіча, які, на іх думку, быццам бы адлюстроўвае сучасную дзяржаўную палітыку, калі яго кніжкі ў нас выдаюць вялікімі накладамі і ён стаў лаўрэатам Дзяржаўнай прэміі. Літоўцы з крыўдай сцвярджаюць, што пра-цы Ермаловіча не навуковыя, накіраваны супраць Літвы і гэта-далей. На гэтую крытыку мы ад-казвалі, што ў польскай незале-жнай дзяржаве існуе некалькі гістарычных версій, і кожная з іх мае права на існаванне.

Чаму ў нас так не любяць гісторыю?

Гэта не проста так. Пакуль на-род не ведае сваёй гісторыі, з ім можна рабіць усё, што хочаш. Гісторыя заўжды суб'ектыўная, і ў кожнага народа яна сваё, як у кожнага чалавека сваё маці. Так-сама як у кожнага народа ёсць свой герой. Для французца Напа-

леон адно, для рускага — дру-гое, а для беларуса — трэцяе, як Суворав, Гітлер, Сталін. І ніколі аднолькава народы не будуць уяўляць тое, што мы хацелі. Яны будуць бачыць сваю гісторыю праз прызму пакут і перамогі свайго народа.

І зараз мы без вялікага ляман-ту ствараем са свайго пункту гледжання сваю беларускую гісторыю, шукаем сваё месца ў кантэкście еўрапейскіх гістарычных падзей. І, вядома, гэта не павялічвае перш на-першы літоўцам. Таму што ў дася-гнуты час Масква дала Літве індальгенцыю на гісторыю Вялікага княства Літоўскага. Яна дазваляла забіраць усё тое, што звязана з княствам. Літоўскія камуністы-гісторыкі гэта выка-рысталі на сваю карысць. І вось з'яўляецца Мікола Ермаловіч, які без хлусні напісаў летапіс Бе-ларускай гісторыі, хача з ім так-сама можна паспрачацца. Але сам факт, што літоўцы прад'яві-лі гэтыя прэтэнзіі, сведчыць аб тым, што ў Беларусі склаўся сваёй не-залежнай гістарычнай школа. Больш таго, адзін з літоўскіх гісторыкаў прагаварыўся, што, маўляў, мы спачатку не хацелі звяртацца ўвагі на Ермаловіча, але калі ўбачылі, якім накладам выдодзіць яго кнігі, ударылі ў бубны.

Гутарку вёў Віктар ВАЛАДАШЧУК.

СПАДЧЫНА

"Парад" у музеі

Напярэдадні свята "Дзяржо" Нацыянальны музей гісторыі і культуры Беларусі, ўпершыню ў сваёй практыцы, арганізаваў вялікую выставу, на якой прадстаўлены наступленні ў яго збор за апошнія гады.

Першае, што прыцягвае ўвагу на выставе — гэта старажытныя кнігі. Сярод іх — Іван Златавост Маргарыт (Масква, 1641 год), "Псалтыр", надрукаваны ў Кіеве-Пятроўскай лаўры ў 1890-м годзе, "Мясяслоў гаспадарчы на 1864 год", выданы ў Вільні. З адкрыццём спецыяльнай бібліятэкі прыйшла ў музей і "Гісторыя беларускай (крыўскай) кнігі Вацлава Ластоўскага", датаваная 1926 годам.

Геаграфічнае размяшчэнне нашай рэспублікі, якая знаходзіцца на скрыжаванні шляхоў з Усходу на Заход, тлумачыць і стракаты набор самых розных рэчаў — ад тонкага фарфору да прадметаў культуры. Набыліся і цікавыя выкладчыкі іконы "Спас нерукатворны" XVII стагоддзя і "З'яўленне Жыроўскай Маці Божай" мінулага стагоддзя. Многія экспанаты характары-зуюць быт і заняткі грамадзян: падсвечнік, абрусы, дарожны ку-фар, мэбля, фотаапараты. Есць нават нямецкі мікраскоп. Вярнуць да жыцця некаторыя з іх дапамагаю карпатлівая работа рас-таўраўраў.

Актыўнае збіранне матэрыялаў вядуць супрацоўнікі музея так-сама па праблемах так званага "белых плям". У адноўленне ад публіцыстаў яны толькі пачалі распрацоўваць гэтую тэму, наладж-ваюць дыялог з замежжам. Есць у нас і першы плян такога супра-цоўніцтва — калекцыя музея папоўнілася замежнымі беларускімі выданнямі, дакументамі.

Выклікае цікавасць яшчэ адна вітрына, на якой выставлены прадметы (у асноўным культавага прызначэння), атрыманыя з Гродзенскай мытні. Іх сапраўдную каштоўнасць асцяг трэба буд-зе вызначыць экспертам, але радзе ўжо сам факт, што гэтыя экспанаты не сталі сродам чый-небудзь гату тэму, наладж-валіся ў рэспубліцы. Дарэчы, у музейных фондах ёсць намяла радкіх рэчаў, перададзеных іх уладальнікамі ўсім бясплатна.

Асобная зала знамяціць з лепшымі творами народных майстроў Беларусі. Проста зачароўваюць сваім багаццем царскія варты, якія з дапамогай саломкі, ільну віртуозна ўзнавіла з арыгінала XVIII стагоддзя Вера Салдавава. Радуюць вока забавныя перса-нажы, высечаныя сякерай з дрэва Іванам Супрынчыкам. Шырока прадстаўлены тут традыцыйныя віды народных промыслаў, а салямаляцтва, рэзба па дрэве, выцінанкі і інш.

У такім разнастайным наборе экспанатаў нельга прайсці міма чудацкіх габеленаў Вольгі Дзекінай і Паўла Бондара. Іх вобра-зы ўспрымаюцца як светлы сімвал адраджэння Беларусі.

Віктар КУКЛОЎ.

ЁСЦЬ ПЫТАННЕ!

КАБ ПАЕХАЦЬ ЗА МЯЗУ

Хачу атрымаць замежны пашпарт. Распавядаю, калі ласка, які гэта зрабіць. І калі ёсць магчымасць, надрукайце адрасы замежных пасольстваў у Мінску.

Ф.МІШКАЎ, Брэсцкая вобл., г.Літвін.

Каб атрымаць замежны пашпарт, неабходна звярнуцца ў пашпартны аддзел РАУС (у вашым выпадку) ці ў АБІР. Адрасы некаторых замежных пасольстваў у Мінску: Індыя — вул.Кальцова, 4, корп.5; ФРГ — вул.Захарова, 26; Італія — гасцініца "Беларусь"; Кітайская Народная Рэспубліка — вул.Берасцянская, 22; Рэспубліка Польшча — вул.Румянцава, 6; ШІА — вул.Старавіленская, 46; Турецкая Рэспубліка — вул.Кірава, 17; Вялікабрытанія — вул.Захарова, 26; Ізраіль — гасцініца "Беларусь"; Японія — гасцініца "Кастрычніцкая"; Францыя — вул.Старажоўская, 15, гасцініца "Белая Русь"; Балгарыя — вул.Бранявы, 5; Латвія — гасцініца "Беларусь", 19 паверх; Літоўская Рэспубліка — вул.Варшавіні, 17.

ПАКОЙ МОЙ, ШТО ХАЧУ

ТОЕ І РАБЛЮ

"Некалькі месяцаў таму прыватызавалі свой пакой у камунітарнай кватэры. Хачу здаваць яго за грошы, сусед катэгарычна супраці. Гаворыць, што гэта я магу зрабіць толькі з яго згоды. Ці мае ён рацыю?"

А.РАЧКОЎСКІ, г.Мінск.

Сусед памілавецца. Калі вы прыватызавалі свой пакой, то згодна з Законам аб прыватызаванні вы — яе поўны гаспадар, гэта значыць, уласнік (за выключэннем месцаў агульнага карыстання) з усімі вынікаючымі адсюль наступствамі. Мож-жае распаўсюджваць жывой плошчай, якая вам належыць, паводле свайго меркавання: прадаць, завячыць ці здаць у арэнду. Згода суседа пры гэтым не патрэбна.

РАССАКРЭЦІЦЬ ТАВАРЫСТВА

Як правесці фінансавую дзейнасць акцы-янернага таварыства з закрытай тэлу?

С.БЫЧКОЎ, г.Сноў.

Неабходна звярнуцца ў праўленне ці рэвізійную камісію

АКСАКАЛ І РАДЫКАЛ ГАРБАТУ

РАЗМ НЕ П'ЮЦЬ

Што такое саветы старэйшых? Якія ў іх павінна быць?

ПАЎЧАРОЎ, г.Баранавічы.

Саветы мудрых старых дзеячынцаў сёння ў выглядзе неафіцыйных "парламентары" ў шматлікіх рэгіёнах СНД. Есць такі, напрыклад, і ў Татарстане, называецца ён Шура аксакалаў. У гэты савет уваходзяць прызначаныя ў народзе пісьменнікі, грамадскія дзеячы, ветэраны-працаўнікі... Члены "акадэміі жыццёвых навук" удзельнічаюць у пасяджэн-нях парламента, сходах грамадскіх арганізацый, партый, нацыянальных рухаў (але ні ў адну з іх не уваходзяць). Шура прымае дэлегацыі з-за мяжы, рэспубліка былага СССР, дзе моцная татарская дыяспара. У раёнах і гарадах ёсць яго аддзяленні, з якімі вымушаны лічыцца кіраўнікі мясцовай адміністрацыі. Да дзеячынцаў ўрадавых структур аксакалы ставяцца лаяльна, але і крытыкуюць некаторыя паставы, з радыкальнымі экстрэмісцкага кішталу гарбаты не п'юць, ніякіх рэлігійных пераваг не дапускаюць... Галоўная іх мэта

ТРУПНЫ

ЯД ДЛЯ НАС НЕ ЯД

"Ці можна зварзіцца трупным ядам?"

К.САМАВУСЕНКА, г.Бабруйск.

Трупны яд — гэта два хімічныя злучэнні — кадаверын і путрасцын, якія ўтвараюцца пры разлаганні тканак трупа. Па сутнасці, гэта канчатковы прадукт разлагання. Дадзенныя злучэнні дастаткова таксічныя і з'яўляюцца, як правіла, на трэці-чацвёрты дзень пасля смерці, калі ўжо надыходзіць працэс гніення. Аднак зварзіцца гэтымі рэчывамі здароваму чалавеку практычна немагчыма. Нават, калі трупны яд трапі-ляе ў кроў, ён амаль адразу будзе інактыфіраваны ў печані чалавека, а затым выведзены з арганізму.

Рубрыку вядзе Святлана КУЛІКОВА.

Тэл. 68-29-26.

Дзяды

Мечыслаў ШАХОВІЧ

БЫЎ ЧАС...

Быў час — «змагаліся з багамі», зрывалі купалы з крыжамі, нібыта працнуралі галовы... Што і кажаць, ламалі дровы... Нібы які дзікуны, зрывалі гукі званы (што гаманілі праз вякі), як нашых продкаў языкі.

Так руйнавалі «свет стары». І цэркваў голая муры, што варварамі змардаваны, здаваліся адкрытай ранай... Калі ж зазвоняць зноў званы — як галас працнуралі яны.

Роду беларускаму паклон

Запаліце свечкі ды пастаўце на акно ў 18.00, загасіце ў 7 хадзе святло. Хай з'яднае нас усіх святло дзядоўскага агню.

...Устану я рана-раненька, умываюся бела-беленька, уздыму накрутую гару, зірну пад зноўную зару. Рукі белыя заламлю. Перад матунай-ямлімоў уклечу. Скажу я і соцу красану, і вятрыску буйнаму, і вятку, і кроню, і караню, і парастку. І зверху лютую і чалавечу літасцю спыняюся...

У чужай цішы і ў стракатах буднях мы забываем часам пра былое. Мы забываем часам пра сябе — пра сутнасць нашу між зямлі і неба. І так бывае: прыстаеш пупам да сцяжкі той, што ў свет цябе выводзіць. І тупеш на травах, па лістках, нібыта забудзіўся на планеце, не маючы ні покуці, ні вокнаў, не ведаючы станішча свята.

І змяняе душу чужыню галас, задушны вятры агнявоў голас. І ты нямеш у радзімym Краі, а родным словам папярхнуці страшна. Нібыта кроў спынілася і сэрца не такхае ўпярэць з эпохай, а недзе там, у далечы замглы, адлічвае гады пустапарожняе. Бывае так... Бяспамяцтва, як пелька, зацігвае ў халодныя цяніны. І ты жывеш, атупеўшы Ачынны: ні адрачыся ад яе не можаш, ні зраўнець сваёй нязнаменнасці — тут святла дэзінтэлія не дадзена.

Але адночы прайшоў думка гарачым болем стомленае сэрца. Дык хто я тут? Навошта прыблудзіўся? Дзівак бяздомны, як далёкі месца? Чого хаджу па свеце несупынаю? І што шукаю на глухих сцяжынах, між вехаў зруйнаваных і палацаў, між насыпалі курганных гарадзішч? Ці я прышлываю з нідакуль, з туману? Ці пера-

емнік-спадчынік ад продкаў былое славы і сёвай гаркоты? Што маю я аддаць і што займаць на пачыне, настрондзенай гнутка ад надраджэння да сляпога сону?

Я жываю. Лячу. Я распростваю крылы. Сэрца мае трапяткое суладна з радзімаю б'еца. Мова мая — то дыханне спрадвечнага свету. Думка мая заблукала ў таемных набыбах. Існасць мая — знітанне з Ачыннаю цішай. Чую я Космас, Зямлю і балочную паміць, што і нашчадкаў! Продкаў у нацыю лучыць. Маю і свету басконцаў і прыгаршчы мару. Маю надзею паходню, і зноў абуджаліны. А да груздэй прытуляю гісторыю птаха.

Вось я іду да Дзядоў спявадцяца пакаяна. Гойнай замоваю пераплаў гэты вечар. Што не прамоўлю — хай ясны зоранкі скажуць. Што не паспела раскрыць разгортку ў сутараньні памкнёнага замка. Буду шукаць і разгавяць настомна ў дарозе...

...Дзяды нашыя святлы, радзіцелі-зберагачы, хадзеце вяртаць да нас. Чакаем вас, як і тысячы, і сотні гадоў назад чакалі. Хадзеце на бяседу ў чужую ды ладноўнаю хто на гэты зямельны жыў! І старыя, і немаўляты, і маці, і сёстры, і браты, і бацькі, і людзі падарожныя, незнаёмыя. Пагаворым з вамі, як адвечу ў Краі нашым гаварылі. Бо як жыве прырода разважна, так і памяць наша праміненіца, шляхі асвятляе. Верым, як некалі верылі вы: чалавек не знікае бясследна. Вашыя душы ў Сусвеце. І нашыя прыблуды калісьці ў тонкую тканку прасторы, каб стацца набываткам сусветным. Кожнаму адшодзі ў гэтай сцяжцы зямной — не растаў на-

заўсёды. Вы даславаеце розум і дух, спасціжнеце свабоду, на шчадкам. Гэта ад вас беларускі народ вечна вітае праз маразы адчування і сусветнага адраджэння, праз ліхалеццё вайны і акрыленасць міру.

Дзяды нашыя шануюны, завятайце на асініны. Мы дзявы для вас расчынілі і вокны. Мы белы ручнік на акно раскідвалі настрачу. Вяды вам, здарожаным, кожнаму стаўлі — паміць. Хлеб-соль на стала — гэта знак нашай вечнай дарогі ад нас, хто жыве, спасцігае сусветную мудрасць, да тых, каму заўтра з'явіцца на гэтай планеце. Сядзіце, Дзяды. Вам талеркі і чаркі напоўнілі. А самі адну будзем чарку з півом карагодзіць, бо мы разам з вамі і ёсць тая вечнасць-басконцасць, што жыццё ў ніціну спляла — у сусветнай гадзінцы.

Сядзіце, Дзяды. Зачакаліся покуці святла. У хаце бялютка і чыста, прычэсна. Душа прасвятляе, душа незаслабала роду. Маленне да Вас даслаем, да вышняга Бога. Маленне за ўчора белеснае, цяжкае сніна, за дзень, што прайдзе парог нашай ночы-тамонкі. Маленне за хату-сядзібу вялікага роду. А мы ж ёсць народ на зямлі, адзіны ў свеце. Мы — род беларускі называючы ў хоры ўсяленскім. І ёсць у нас памяць пра нашых Дзядоў незвычайных.

...Змяркаеца мрояна. Краіна святло загасіла, на халіло ўзаскрасілі з мінушчыны постаці свечкі. У кожным акне ў сэрцачку кожнаму бацька-малявская свечка аднаццаць гадоў горады веры.

На покуці свечка ў зерні калышацца-плача. Урочыста агонь замаўляе бядоту і крыводу. І мы

паўстаем над чарноцём будзённым сумненнем. І мы нараджаемся з вамі, Дзяды нашы, годна і мужна. Бо тут мы жывем і кахаем, адольваем гора. Тут нашы карані ў зямлі, наша крона ў небе. Дык вы гавараце, Дзяды, з намі шчыра, прасветлена, важна. Ды зла не трымаеце, што клікалі нас мы ўпотаў, і гэтулі часу хавалі-змуровалі паміць. Але ж вы мудрэшшыя век і за нас, і за нашы законы. Бо вечныя Вы, нашы продкі, карэньне сусветнага Дзтва.

Прысядзіце, Дзяды, ля агню, што запалены родам. Пару куцы калыхае ў хаце-гаспадары. Чуйце, Дзяды, кожным зорнейкам гэтай куцы памінальнай сведчыць ваш род, што жыве, Несмяротны І Мужны, нікім нескароны. Кожнаму свечкай-паходняй вам ноч асвятляе.

А як збярэцеся зноўку ў шлях векамінае, скажам прануцям: «З Богам, Дзяды. Да сутрэчы ў наступную восень. Не забывайце парогу бацькоўскага і прылітайце». Хлеба ды солі, вады і ручнік-пучыню вынесем вам на расстане, на новай старонцы. Светлай замове кладку між светам зямным і паднебным зладзем.

...Пайду па ўсёй зямлі радзімай, па долях і гарах, і пушчах, і па балотам, і па сцяжках, і па карніх дроваў вечных, па берагах азёраў-ракаў... Пад чыстым небам, сонца шчодрым, перад пагладым чалавекам, пад позіркам нязгасных зораў зірну на ўсе бакі чатыры, Сусвету нізка пакланюся і памалюся на дарогу, што ад мінушчыны ў вечнасць радзімным ручніком спавіта...

Антаніна ХАТЭНКА.

Агнявая моладзь над Дняпром шырокім...

У пакулі што непапісаную гісторыю юнацкага беларускага руху 20-х гадоў нашага стагоддзя, пэўна ж, уойдуць і «смаленскія» старонкі. Прыкладам, колькі год пры Пятроўскай (сёння Цімірэўскай) сельскагаспадарчай акадэміі пільна працаваў навуковы гурток па вывучэнню Смаленскай губерні і сябрамі Беларускай культурна-навуковай асацыяцыі студэнтаў той жа акадэміі. На крайнім усходзе губерні, у Вязьме, працаваў гурток беларускай моладзі. Вельмі пашыраны быў зямляцкі рух. Пры Горы-Горыцкім сельскагаспадарчым Інстытуце існавала Смаленскае зямляцтва студэнтаў, а ў Смаленску — Беларускае, Брагінскае і Гомельскае зямляцтва. Вывучэнне архіўных дакументаў і смаленскіх перадач 20-х гадоў дало магчымасць рэканструаваць фрагменты тых не надта ўжо далёкіх падзей. Гэтак склаўся нарыс пра Беларускае студэнцкае зямляцтва ў Смаленску.

У той час прынамсі палову на-сельніцтва Смаленскай губерні РСФСР складалі беларусы, бо русіфікацыя тады яшчэ не канчаткова вынішчыла існую нацыянальна-культурную самабытнасць. Хоць беларускім мясцовым у губерні было сялянства, аднак, свядомую нацыянальную паставу выхоўваў горад, а менавіта Смаленск. Тут у розных умовах вучыліся шмат маладых беларусаў ды выхадцаў з суседніх Віцебскай і Гомельскай губерняў. У 1922 г. у горадзе існавалі гурткі беларусаў-навуцэнцаў. Падставіў гуртаванне служылі цікавасць да гісторыі і культуры Беларусі, намер прапагандаваць іх сярод смаленскіх беларусаў, а мо на-хатнілі моладзь захады БССР па беларусізацыі грамадскага жыцця ў рэспубліцы. Дарчы, арганізацыі беларускіх студэнтаў ужо існавалі ў Маскве, Ленінградзе, Варонежы, Казані ды некаторых іншых гарадах РСФСР. У 1921 г. па ініцыятыве БССР пры Смаленскім губернінскім аддзеле народнай адукацыі была заснавана Беларускае секцыя, якая распачала працу па арганізацыі беларускага школьніцтва ў губерні. БС разлічвалася на дапамогу нацыянальна-свадомай моладзі ды таму ўсклаў падтрымлівае яе пачыніні. Увосень 1924 г. выйшам Смаленскага дзяржаўнага ўніверсітэта зарэгістраваў Беларускае зямляцтва студэнтаў. Арганізацыя занялася навуковай і навуковай дзейнасцю. Каб змяжыць «навуковую адарванасць» ад БССР, выбарнае прэўленне зямляцтва разам з БС пачало забяспечваць студэнтаў беларускім падручнікам і дапаможнікам. Загядчык БС Мікалай Агейчык, малады настаўнік Пётр Кароль і старшыня зямляцтва Усевалад Ганчароў кіравалі гуртком беларусазнаўства.

М.Ражнова і Ю.Лазарэвіч вучылі моладзь літаратурнай беларускай мове. Лекцыі па гісторыі і этнаграфіі чытаў Аляксандр Ляўданскі, які неўзабаве стаў вядомым беларускім археолагам.

БС аформіла для зямляцтва падліску на газеты «Савецкая Беларусь» і «Чырвоная змена», на часопісы «Маладняк», «Наш край», і інш. Гэта было важным дасягненнем, бо індывідуальная падліска лічылася тады амаль недаступнай для студэнтаў. З часткі атрыманыя выдання зямляцтва камплектавала Беларускае фонд губернскай бібліятэкі.

29 лістапада 1925 г. зямляцтва правяло першую канферэнцыю вучняў-беларусаў г. Смаленска. Аднам з важнейшых было пытанне аб пашырэнні беларускай культурна-асветнай працы ў горадзе. Толькі выхадцаў з Віцебшчыны і Гомельшчыны вучылася ў Смаленску каля 200 чалавек, некаторыя размяшчаліся ў горадзе часці Чырвонай Арміі складаліся амаль цалкам з беларусаў. Канферэнцыя гэтаксама выказвалася за ўтварэнне ў СДУ кафедры беларусазнаўства, якая б абслугоўвала гэтаксама і вучняў некаторых смаленскіх тэхнікумаў. Удзельнікі канферэнцыі паслалі прывітальную тэлеграму ў Мінск. Напрыканцы 1925 г. М.Агейчык пакінуў Смаленск і на ягонае месца быў прызначаны У.Ганчароў, што значна пашырала фармальныя магчымасці арганізацыі беларускіх студэнтаў. Пэўна, менавіта дзякуючы сумашчэнню У.Ганчарова пасадзіў старшні зямляцтва і загадчыка Беларускай секцыі праца зямляцтва з канца 1925 да 1927 года ўключна характарызаваўца найбольшым уздымам.

Напачатку 1926 г. зямляцтва аб'ядноўвала 115 чалавек, пераважна студэнтаў педагогічнага і медыцынскага факультэтаў СДУ, губернскай савецка-партыйнай школы, рабфака, фармацэўтычнага і капальна-нафта тэхнікума. Прыкладна палова з іх была ўраджанцамі Смаленшчыны. Толькі нямногі сабраліся на камітэ-мале ці кампартыі. У гэты час канчаткова аформілася арганізацыйная структура згуртавання, стабілізавалася праца выбарных органаў.

Праўленне ў Бюро Праўлення. У склад апазіцыя ўваходзілі старшыня У.Ганчароў, старшыня эканамічнай камісіі партшколы Стэфан Кулагін, старшыня культурнай камісіі рабфака-вца Б.Манеўскі, сакратар А.Міхальчанка і пачынаўца П.М.Івашчанку кіраваў харавай студыяй. Тады ж губернскае таварыства краязнаўства прапанавала зямляцтву супрацоўнічаць у вывучэнні і апісанні насельніцтва беларускіх заходніх паветаў Смаленшчыны. Пакуль, аднак, невядома, ці ажыццявіліся гэты праект.

Матэрыяльныя ўмовы жыцця студэнтаў былі ў той час вельмі цяжкія. Сціплыя сяброўскія склады не маглі пакрыць усе выдаткі зямляцтва. Невялікія сумы грошай час ад часу выдавала БС. З просьбай матэрыяльнай дапамогі на 1926/27 наву-чальны год зямляцтва звярнулася ў Цэнтральнае бюро прапартарскага студэнцтва Беларускай асацыяцыі, якая ўжо была звязаная некаторыя арганізацыі беларускіх моладзі БССР і ў сувязі з гэтым забяспечыла грошавымі субсідыямі ды іншага хатняга дапамогай. Залічэнне ў штат прадугледжвала

прадугледжвала ідэалагічны контроль Прапартарскага зямляцтва, але пакуль што не змяніла беларускае культурна-нацыянальнае дзейнасці. Выканкам СДУ падтрымаў звароту ў Мінск хадзіліцтвам, у якім адначасна актыўную дзейнасць зямляцтва сярод студэнтаў і Беларускага насельніцтва Смаленска пры адсутнасці стальных фінансавых падтрымкі. Выканкам гэтаксама праінфармаваў ЦБ аб плана-вым адкрыцці ў 1927/28 наву-чальнага года Беларускага аддзялення на рабфаку і ў губ-саўпартшколе і адпаведным пашырэнні абсягу працы зямляцтва.

Залічэнне ў штат Прапартарскага адбылося ўвосень 1927 года. Тады ж зямляцтва вырасла да 157 сяброў з-за далучэння Гомельскага зямляцтва ды ўступлення новых студэнтаў. Беларускае зямляцтва атрымала ў Мінску літаратуры і 1300 рублёў на ўвесь навуцальны год, а таксама студэнтам павысілі выдзеліць некалькі персанальных ступендый і апазіцыі частку выдаткаў на канкрэтных масавыя імпрэзы.

19 кастрычніка 1927 года адбыўся справядачны сход зямляцтва. Усевалад Ганчароў быў ізаю абраны старшынёй, камісіі ўзначалілі студэнт саўпартшколы Караскоў І.Марыя Чуняева, сакратаром стаў рабфакавец Мікалай Цішкевіч, у Бюро Праўлення ўвайшлі В.Клім, І.Хавкевіч і Ігнат Дзімітрэвіч. Сход вызначыў наступныя задачы — рэгістрацыя беларусаў усіх факультэтаў універсітэта, актывізацыя культурна-асветнай і гурткавай працы, пошук неабходных грошай для працы. Сход вырашыў наладзіць кантакты са Смаленскім аддзяленнем Таварыства палітэмігрантаў Заходняй Беларусі.

Напрыканцы 1927 года БС пры губернінскім аддзеле народнай адукацыі была ліквідавана. У яго штатзе заставіўся толькі адзін інспектар, які курываў школьную і культурна-асветную працу сярод усіх наменшасцяў Смаленшчыны. Беларускае моладзь наўрад ці магла разлічвацца цяпер на ягоную заахвочанасць ды ўвагу да сваіх патрабаў. Зямляцтва, аднак, выступіла фактычным пераемнікам БС, калі афіцыйна звярнулася ў губернінскі і гарадзкі выканкам з просьбай перадаць яму на ўвесь год выдзеленыя і ашчэднасці БС 800 рублёў для культурнай працы сярод беларускага жыхарства Смаленска. Пакуль невядома, чым скончыліся клопаты студэнтаў.

У 1926—27 гг. культурная актыўнасць зямляцтва была высокая. Часта ладзіліся так званыя вечары беларускай моладзі ў памяшканні Латышкага клуба. Часам адбываліся палатны танцавальныя вечары з аркестрам, зборы ад якіх папайнілі касу зямляцтва. Вядома, што 5 снежня 1926 года ў губ-саўпартшколе зямляцтва правяло вечарына да 20-гадова літаратурнай дзейнасці Якуба Коласа, на якой чытаўся даклад аб творчасці паэта, дэкламаваліся ягоныя вершы і гучалі спевы. Гэтаксама вядома, што драмгурток зямляцтва паставіў п'есу Янкі Купалы «Прымакі» ды творы іншых беларускіх аўтараў. 10 снежня 1927 года гурток выступіў з п'есай Францішка Аляхновіча «Каліс...», што выклікае здзіўленне, бо аўтар ужо другі год знаходзіўся ў Салавецкім лагэры, і ягоныя п'есы ў БССР не ставіліся. На імпрэзах зямляцтва часта выступалі хор з 80 чалавек. Пра дзейнасць арганізацыі беларускай моладзі зрэдка аведмалася ў губернінскіх газетах «Рабочы пуг» і «Юныі товариш». Ка-федру беларусазнаўства ва ўніверсітэце адкрыць не ўдалося, але чытанне лекцыяў для сяброў зямляцтва адбывалася больш-менш рэгулярна.

Сябры арганізацыі дапамагалі станаўленню сістэмы беларускай асветы і адукацыі на Смаленшчыне. Напрыклад, улетку 1927 года для дзяцей беларускіх сялян БС арганізавала дзіцячыя пляцоўкі — саае-сабавыя дзённяны гурткі культурнага выхавання і адпачынку, кіраўнікамі якіх працавалі ў тым ліку вучні беларускага аддзялення губсаўпартшколы і сябры зямляцтва Чуняева, Ганчарова, Сушчэўскага, Мартвэнка ды іншыя.

Напачатку 1928 года зямляцтва атрымала ад Беларускага дзяржаўнага выдавецтва перыядычны выданні і новыя падручнікі, спеўнікі М.Равенскага і У.Тараскевіча, зборнікі драматычных п'ес. Бюро зямляцтва аформіла падліску на часопісы і газеты БССР на 1928 год. Працягваліся заняткі ў гуртку беларусазнаўства, ва ўніверсітэце і саўпартшколе выходзілі беларускія насценныя газеты. У сакавіку прадставілі зямляцтва браў удзел у працы канферэнцыі студэнтаў БССР у Мінску.

Летам 1928 года некаторыя сябры зямляцтва з педагогічнага факультэта СДУ святкавалі ў губернінскім Доме настаўнікаў 10-гадовыя заканчэнне ўніверсітэта. З гэтымі студэнтамі сустраўся пісьменнік Максім Гарэцкі, які прыездом апынуўся ў горадзе. Гэты выпадак ён пазней згадаў у сваім творы «Кіпарысы».

Выпускніком быў і У.Ганчароў. Замест яго старшынёй зямляцтва стаў студэнт СДУ, ураджэнец Вялікага павета Іван Дубінец. Ён кіраваў зямляцтвам да вясны 1929 года. Гэта і ёсць апошняя вядомая дата ў біяграфіі зямляцтва. Прыкладна тады ж і гэтулі ж неўвядомыя абарвалася праца беларускіх зямляцтваў у Ленінградзе, Маскве, Кіеве, Томску ды іншых гарадах.

Магчыма, прычына падобнага абрыву — распачаты з 1928 года ўзбеларускай нацыянальнай інтэлігенцыі, разгром яе культурных і асветных арганізацый. Амаль не выпадае сумнявацца, што кагосьці з сяброў зямляцтва зацягнуў «ка-лаўрот» рэпрэсіі. Хоць не выключана, што і пасля 1929 года яно яшчэ існавала ў пасіўным стане і не афішчавала сябе, уседамыяны магчымы наступствы. Яшчэ меней вядома пра лёсы беларускіх юнакоў і дзяўчат са Смаленска. Якімі былі Усевалад Ганчароў, Пётр Кароль, Мікалай Цішкевіч, Марыя Чуняева, Ігнат Дзімітрэвіч, М.Чадовіч, М.Шукун, І.Хавкевіч, К.Жахаль, І.Хавкевіч, В.Клім ды многія іншыя сябры зямляцтва? Куды зваляла іх дарога тых трагічных гадоў?

Есць адзін невялікі прысвечаны ім усім вершаваны ўспамін вядомага паэта Уладзіміра Дубоўкі пра сакавіцкую 1926 года сустрачу ў Смаленску. Гэта самы змяшчальны дакумент пра іх:

У Смаленску, над Дняпром шырокім, напачатку я моладзь агнявоў, нашы друскі, нашыя гаворкі задзіўлялі пэсёны ўматуно, —

(—) Прамысцельны чымнасці на знае: ці гарэць ці загаснуць, кон адбыві. Папыраеца ў росах заняў, сутакойны і за лёс краіны.

Над Дняпром і шумным напачатку я агнявоў моладзь, Гэта моладзь — дэсанн зхатлівы, злататкавая пад ім існаець.

Юрка ВАСІЛЕЎСКІ. НА ЗДЫМКУ: Будынак, у якім размяшчалася Беларускае аддзяленне Смаленскай губернскай савецка-партыйнай школы. Фота аўтара.

Знізу і злева направа: Кн.Поланскі Ратнавоў + 940. Кн.Поланскі К.Кіеўскі к. 1015. Кн.Ратнаваў + 1000. Ізяслаў, кн.Поланскі + 1001. Усяслаў, кн.Поланскі 1001-1003. Кн.Поланскі Брачыслаў 1003-1044. Кн.Поланскі Усяслаў Чародзскі 1044-1101. Давыд, кн.Поланскі + 1129. Ратнавоў Борис, кн.Поланскі + 1128. Святаслаў Георгій уах + 1129. Кн.Віленскі Ратнавоў уах + 1170. Ратнавоў + 1116. Глеб, кн.Менскі + 1119. Брачыслаў, кн.Ізяслаўскі к. 1127-1159. Ратнавоў Васіль, кн.Поланскі к. 1129-1171. Іван уах + 1139. Васіляна, кн.Поланскі 1135-1143. Пятроўска Давыд 1210. Давыд, кн.Віленскі к. 1218. Мяслаў уах + 1219. Сярыньскі кн.Поланскі к. 1219. Борис 1269. Ілья 1269. Сяжыньскі + 1269. Трайдзень 1270-1283. Кн.Гарадзеньскі, кн.Поланскі к. 1326. Карыяна Казімір Менскі + 1300. Дамітрый Бранскі + 1309. Нарымонт Глеб + 1348. Валікі князь Літоўскі Яўнут-Іван 1341-1348. Бол Васіль, кн.Поланскі 1377-1392. Уладзімір Кіеўскі + 1393. Валікі князь Літоўскі Кейстут 1361-1362. Карыт Мінскі + 1382. Андрэй Поланскі + 1399. Луцень Сямён Яўлава-Яўр 1377-1392. Уладзімір Кіеўскі + 1393. Валікі князь Літоўскі Сабірмун-Яў-Басяна 1430-1432. Вінід Александр Кернеўскі + 1392. Валікі князь Літоўскі Кіеўскі 1432-1440. Сярыньскі Іван + 1397. Карыт Дамітрый Ноўгарод-Северскі + 1404. Кароль Польшчы і Венгрыі Уладзіслаў + 1444. Валікі князь Літоўскі Казімір 1440-1492. Валікі князь Літоўскі Жыгімонт III Август 1546-1572. Валікі князь Літоўскі Жыгімонт II Стэфан 1505-1546. Валікі князь Літоўскі Аляксандр 1492-1508.

Па распрацоўцы Міколы ЕРМАЛОВІЧА склаў Анатоль БЕЛЫ, мастак Алесь ЦЫРКУНОЎ.

ЛУЎР У НОВЫМ СВАТЛЕ

У адным з галоўных музеяў свету — парызскай Луўры — уездзена спецыяльнае асвятленне, якое рэгулюе камп'ютэрамі.

Каб наведвальнікі маглі дэталёва разгледзець карціны, спецыялісты дакладна разлічылі тэхніку падачы святла. Гавораць, Луўр пры новым асвятленні яшчэ прыгажэйшы.

НОВЫЯ РОЛІ МЕРФІ

Эдзі Мерфі вырашыў зняцца ў фільме жахаў "Паліцэйскі з Бевэрлі-Хілз".

Акцёра таксама зацікавіла і новая пастаноўка Веса Кравена "Вампір у Брукліне". Рэжысёр не сумняваецца, поспеху фільма. Гавораць, Мерфі ў гэтым фільме выглядае чужою. Фільм плануецца выпусціць у 1996 годзе.

АЗІЯЦКАЕ ТУРНЭ КЛІНТАНА

Біл Клінтан прыбыў са сваёй жонкай у Егіпет.

Паведка ў гэту краіну — пачатак турнэ прэзідэнта па азіяцкіх краінах. Клінтан сустраўся з прэзідэнтам Егіпта, галоўнай тэмай перамоў з якім стала

заклучэнне міру паміж Ізраэлем і Палестынай. Паводле слоў амерыканскага прэзідэнта, гэты дагавор будзе важнейшай гістарычнай падзеяй. Услед за Егіптам Клінтан мае намер наведаць Сірыю, Іарданію, Кувейт, Ізраіль і Саудаўскую Аравію.

На гэтай студыі, пабудаванай у 1931 годзе, здымаліся такія вядомыя кінамадэлы, як "Мужчынаў белым касцюме" і "Добрая сэрца".

СТУДЫЯ ЭРЛІНГ "ПОЙДЗЕ 3 МАЛАТКА"

Студыя Эрлінг, якая пасля другой сусветнай вайны стала бастыям англійскай кінэмастудыі, цяпер прадае ўсё сваё ўладанне ў якасці фінансавых інвестыцый.

БАНО БАЛАЦІРУЕЦЦА Ў КАНГРЭС

Сальваторэ Бану, вядомы на дуэты "Боні і Шар" 60-х, вылучыў сваю кандыдатуру ў кангрэс ад рэспубліканскай партыі.

Выбары адбудуцца 8 лістапада. 59-гадовы Сальваторэ Бану сцягвае, што ў яго ёсць добрыя шанцы перамагчы.

ХАТНІ ЭКРАН

1, аўторак

Беларускае тэлебачанне	17.55. 19.35. Футбол. 1/16 кубка УЕФА. "Текстыльшчык" (Камынін) — "Найт" (Францыя). 1-ы тайм.
10.45. Тэлевізійны Дом кіно.	19.25. Падарожніцтва.
11.50. Філасофскія дыялогі.	20.30. Клуб.
12.20. "Бітва за Іерусалім".	21.20. Кліп-анімацыя. А.Аліна.
12.40. Гісторыя ДАТБ Беларусі ў асобах.	21.25. Вэбкіт. А.Аліна.
13.45. Паміж тэлежурналістамі Аляксандра Чухнава.	22.20. Аўтамагістраль.
15.40. "Нова і К" — топ-10.	22.25. Спартыўны карусель.
16.40. "Доктар Падгайскі". Д/ф.	23.30. Футбол. 1/16 кубка УЕФА. "Роал" (Мадрыд) — "Дынама" (Масква).
17.00. Навіны.	23.30. Зоркі гавораць.
17.10. "Бітва за Іерусалім".	
17.30. Калас "Маяк" Ашмянскага раёна.	Санкт-Пецярбург
18.00. Абласныя навіны (Віцебск).	12.00. 14.30. 18.30. 21.30. Інфарм ТБ.
18.15. Калас "Маяк".	* 12.10. "Ах, прынысца".
18.20. Піль хвілін на жарты.	22.20. Тэлемагістраль.
18.35. Навіны 6-й сі.	22.25. "Німецкая халя".
19.10. Эканаміст.	15.25. 13.30. 16.45. 19.25. Музычны момант.
19.20. Да 50-годдзя беларускамоўнага літэратурнага беларускамоўнага літэратурнага літэратурнага (Польшча).	* 19.30. Хуткая дапамога.
19.40. "Спрыжкі": праблемы і вырашэнні. Прамыя лініі.	* 13.35. "Каміла, ці Нераскрытыя таемніцы".
20.30. Калас "Маяк".	14.45. "Кіспароднае галаданне".
21.00. Панама.	16.30. Чароўныя лічбы.
21.40. "Мая хатка, мой смутак".	16.50. Дзесяці год вераісправы.
22.40. "Мая хатка, мой смутак".	* 17.10. "Вострая скарыба".
23.00. Дайджэст.	18.50. "Сем пціцаў на пылін".
23.10. Чэмпіянат Беларусі па футболе.	18.50. Спорт, спорт, спорт...
0.30. Пад купалам Сусвету.	19.10. Вэбкіт. Фэстываль.
	* 19.30. "Каміла, ці Нераскрытыя таемніцы".
Канал "Астанкіна"	20.20. "Свет мастацтва".
15.00. Вясёлыя ноткі.	20.55. Палейска.
15.30. Паміж намі, дзятучнікамі.	21.10. Тэлемагістраль.
16.00. Дож.	21.15. Тэлеслужба бласкід.
16.25. "Элі і Рабіны" (Францыя).	21.45. Спартыўныя навіны.
16.50. Свет сямі.	21.55. Вяс стіль.
17.00. Рука сямі.	22.05. "Шаліні". Д/ф.
17.30. Загадка СБ.	
17.40. Дактэменты і лісты.	8-ы канал
17.45. 20.30. Надвор'е.	* 18.00. "Дзік Трафіт".
18.00. Гадзіна пі.	18.40. Студыя "Інтэкс": Навіны.
* 18.25. "Дайка Роза".	18.50. БАНТ: "Рэпартаж".
18.55. Тэма.	* 19.00. "Нарэна Клара".
19.40. Добрай ночы, малышы!	19.55. Рынак.
20.40. 3 першыя рук.	20.25. Шанч-прэ.
* 20.50. "Кліч жыцця". "Нармандыя- дзін-Німан".	20.40. "Шанч".
21.10. Канал Ісодзі.	21.20. Студыя "БМ": "Прарок".
23.50. Прас-экспрэс.	* 21.50. Смерць 60 да тавару".
Канал "Расія"	НТВ
10.40. Сілыскае пытанне.	* 17.00. "Авэнга". 2-я серыя.
11.50. "Прыліт востраў". 4-я серыя.	17.30. "Дзікая прырода: барысба за жывотнымі". 22-я серыя.
15.50. Там-пач навіны.	18.00. "Дзікая". 1-я серыя.
16.05. Сямта кожны дзень.	18.15. Боззізілі